

džit šy, sapustzena buša, stawaj Kneže, a pom-
haj swojej šylnej ruku a wschehomoznem ta-
menom; cjin deri tu temu a wschitkim druhim
Krajam, wskotrym; ty se swojem skowom ſwo-
je wobhdeni masch. O lube Kneže a Božo,
bycž a wostan pola nas a bes nami, poſyln a
wſchiſporaj ſwoje Kraleſtvo, kotrež ſtwaril ſy,
wſchete; to je twoj ſkutk. Sdžerž nas a tycb,
liſch po nas wſchindž budža, wſchi cjiſtej a stro-
wej wucžbu, a wſchi dobrym krajnym mjeri.
Gwarui nas, o ſwojerny Božo a Matze,
wſched wojnu, ſbjekom a roſtorkom, wſched
morjom a druhimi ſtrachnymi koroſczami
wotwobrocž naſu drohotu, neptodny čaſš,
ſchudne wedro, a wschitke druhe nesboži. Bycž
num nadnib, o Kneže Božo, bycž nam nadnij
wewſchitkej nuſy, wopokaž nam ſwoju ſmil-
noſcz, kaſch naſha nadžija ſtebi ſteji. Ro-
ſwjecž naſhe mutroby, ſo bycmy prawu
wjernu početu cžinili, wſahych wjedomnych a
ſepaschnych rjechow ſo ljadali a ſdalowali, te-
be paſt a twoje ſwjate ſluwo ſtajni wſchede
wocžomaj mjesi, a ſo taſt temu deri ſaſkužene-
mu ſkaženu, čaſni a wjecžni ſminucž moli. To
wschitko zyſt ty cžinici, o ſwojerny, miſoſczimy
Bo-